

Pravda

Je třeba postavit a vzít vážně otázku, zda vztah bytí k jsočnosti je týž nebo podobný jako vztah pravdy k jsočnosti či spíše k jsočnu. Nevím, co by mohlo znamenat, když se někteří filosofové táží po bytí vůbec; rád nechám tuto záležitost zcela stranou a soustředím se pouze na bytí jsočna. Jsočno samo chápu jako událost, a událostné dění znamená proměnu. Okamžitý stav jsočna jakožto událostného dění nazývám jeho jsočností; to znamená, že jsočno ve svém dění prochází postupně jednotlivými svými jsočnostmi (přičemž každá aktuální jsočnost je vždycky také kusem dění a nesmí být chápána jako „bod“, tj. jako ne-dění). Tak, jako lze mluvit o jednotlivých jsočnostech určitého jsočna, můžeme mluvit o jeho bytí. To souvisí ovšem s tím, že výpověď „jest“ může mít dvojí smysl, totiž buď vztažený k nějakému „zde a nyní“ (a tedy k určité jsočnosti příslušného jsočna), anebo vztažený jen ke onomu jsočnu vůbec, a to bez ohledu na takové či onaké „hic et nunc“. Proto také v případě bytí půjde vždycky také o bytí určitého jsočna. A jak to tedy je se vztahem mezi pravdou a jsočnem? V jakém smyslu smíme mluvit o „pravdě jsočna“, pokud to lze vůbec připustit? Může nějaké jsočno „mít“ svou pravdu ve své jsočnosti? Anebo lze mluvit pouze o pravdě jsočna v jeho bytí? Je třeba ovšem ještě zdůraznit, že pravdou nemůže být žádné jsočno prostě vybaveno jako nějakou svou vlastností, jako něčím, co je mu „vlastní“

(Písek, 980213-2.)